

UN NOU ESPAI DE REFERÈNCIA CIUTADANA A LLEIDA

La nova plaça de Ricard Viñes

ANGEL ROS I DOMINGO
ALCALDE DE LLEIDA

Lleida ha guanyat amb la remodelada plaça de Ricard Viñes un nou espai de referència ciutadana. La Zona Alta de la ciutat atresora ja un nou espai continu de 7.000 metres quadrats destinats als vianants, obert a tothom, que a més d'esdevenir un enclavament valuós per a la convivència ciutadana és un magnífic esperó per al comerç de la zona. Amb la intervenció urbanística, que es feia necessària, Lleida guanya, a més d'un aparcament soterrat per a 466 vehicles, un espai ciutadà únic d'una bellesa singular que alhora homenatja el nostre geni de la música Ricard Viñes.

La nova plaça de Ricard Viñes crec que és un emblema d'una Lleida que progressa, que respecta i recorda el seu passat, però que mira amb optimisme i convenciment cap al seu futur. La nova plaça forma part d'aquesta ciutat que fem plegats cada dia i avançam amb confiança i plena consciència de les seves moltes possibilitats.

Des del respecte, el coneixement i l'estima profunda als nostres símbols més arrelats amb la Seu Vella al capdavant, apostem pel sempre saludable diàleg entre tradició i modernitat i creem nous elements patrimonials, nous símbols, que expliquin la Lleida del present, aquesta Lleida entusiasta que mostra amb orgull la seva identitat i materialitza els anhels que du al cor.

Em refereixo, evidentment, als nous referents arquitectònics que alhora aporten noves funcionalitats per a la ciutadania com són per exemple La Llotja, el Pont atrinçat de Príncep de Viana, la plaça de Blas Infante, la passarel·la dels Maristes, el Parc Científic i Tecnològic de Gardery, el passeig del cobriment de les vies, ara la plaça

de Ricard Viñes i aviat el nou Museu de la Ciència i el jardí botànic, l'Arborètum. Per tant, referents que no només aposten per l'estètica sinó que aporten a la ciutat funcionalitats ben necessàries com les de ser espais de coneixement i cultura, de convivència ciutadana o ser noves artèries que oxigenen l'entramat urbà.

El prestigiós gabinet EMBT d'arquitectura amb Benedetta Tagliabue al capdavant va tenir la il·lusió d'aportar

d'espais diàfans per acollir les activitats culturals tradicionals tan arrelades a la plaça i per potenciar la vida a l'aire lliure que tant ens agrada fer. A més, tot plegat amb un cert toc d'homenatge a l'alegria i al joc amb les formes sinuoses de laberint.

Un altre dels guanys de la remodelació és una nova i millor mobilitat en un punt d'encreuament de vies tan importants com és Ricard Viñes. Segons conclouen els estudis de mobilitat encarregats per l'Ajuntament de Lleida des de l'entrada en funcionament de la nova rotonda de Ricard Viñes, a la zona, s'ha guanyat seguretat tant per als vianants com per als vehicles.

En aquest sentit, les dades diuen que el trànsit de la cruïlla de Balmes, Rovira Roure i Prat de la Riba s'ha reduït entre un 12% i un 13% en relació a l'anterior estudi de mobilitat fet l'any 2005. A més, l'entrada en funcionament del nou aparcament subterrani amb capacitat per a 466 vehicles, tan necessari per a la zona alta de la nostra ciutat, i la vianalització d'importants trams dels carrers del Bisbe Ruano i del Doctor Fleming estic segur que potenciaran la qualitat de vida dels veïns i l'activitat comercial. De fet, totes les experiències de vianalització demostren que és així.

Estic convençut que la plaça és un magnífic homenatge a un dels nostres prohoms, al compositor i pianista Ricard Viñes, la profunda transformació de tot l'espai urbà que la ciutat li té dedicat.

Més enllà que la plaça el recorda amb un relleu d'ell assegut al piano o amb el dibuix a terra amb rajoles de diferent color de fins a quatre plansos de cua, és un tribut excel·lent que la plaça sigui més que mai un espai per a la convivència, la cultura, el comerç l'espai, l'alegria i la vida.

La nova plaça de Ricard Viñes crec que és un emblema d'una Lleida optimista i respectuosa que progressa

el seu talent a aquesta nova Lleida que ja es fa sentir arreu del país.

Tagliabue va presentar el seu disseny i va guanyar el concurs que la Paeria amb l'ajut del Col·legi d'Arquitectes i un jurat especialitzat -entre els que s'hi comptava la Presidenta del FAD, Bet Gall i l'urbanista Manuel de Salas Morales- va convocar per emprendre la reforma d'un espai tan important de la ciutat.

Després de dos anys de treballs i de la sempre agraïda paciència dels veïns i comerciants de la zona, Lleida compta amb un nou i innovador espai de cultura, convivència i vida ciutadana que du el segell d'una de les més reputades i reconegudes arquitectes del món: la Benedetta Tagliabue.

El talentós disseny del nou espai respon perfectament a les noves necessitats de la zona amb l'increment de la superfície destinada als vianants fins als 7.000 metres quadrats, la creació

LA OPINIÓ DE LOS LECTORES

hi ha manera de que els àngels facin una bona pitarada, doncs no va haver forma de que aquest "regal" pogués desaparèixer de mode més o menys natural. Caldria esperar l'ajut de la ma de Deu? Finalment, i donada la indiferència per part de ILNET, optarem per allò que, malgrat tot, la postguerra ens va alligonar; a espavillar-se, a traure cadascú les castanyes del foc: arremangar-nos i honestament fer la competència al personal de ILNET, fins que d'aquell "regal" no quedar ni el record. Be, una bona taca sí que ha quedat, més bé diguem una letjia cicatriu.

Tot això, resultat de la displicència, ineficiència i deixadesa per part de la -impresentable- empresa ILNET, encarregada i responsable de tenir la ciutat al mateix nivell de neteja que demana el fet de posseir places originals, edificis singulars -cara, però guapa la Llotja-, ponts de disseny, no-

ves passarel·les, desenvolupaments urbanístics i aquesta projecció nacional i internacional que es pretén donar a la nostra ciutat.

Sincerament, creiem que ILNET no està a l'alçada que els ciutadans i residents de Lleida es mereixen, ni per dignitat ni pels impostos que sufraguen. I fora tot un detall que entre inauguracions, les autoritats i càrrecs municipals escolians dediquessin un xic d'interès i atenció en aquest -complex, es veritat- tema, i donessin un tomb -a peu- per les vies de la ciutat -inclos les no principals i habituals- per comprovar el seu estat, i de ben segur que es trobarien amb la desagradable sorpresa de veure una ciutat bruta i deixada i que una bona part d'aquesta està literalment cagada d'excrements d'ocells i coloms.

Junta Comunitat Propietaris Enric Granados
26
LLEIDA

CARAGOL TREU BANYA

PERE BONNÍN

Bien nacidos

No puedo imaginar mejor homenaje póstumo a la actriz Catalina Valls y al lingüista Joan Solà, que dedicaron sus vidas a cultivar y estudiar el idioma de nuestro pueblo, que la aprobación unánime de la moción del PSM en defensa del catalán por parte de los Ayuntamientos de Pollença y Sa Pobla.

El grupo municipal respectivo del Partido Popular votó a favor y fue noticia, porque en esta formación parece habitual o exigible ser un malnacido que traiciona a su pueblo por un plato de lentejas o, peor, por la carnicía que el amo de Madrid dedica displicente a su perro faldero.

Me siento orgulloso de que los ediles del PP de mi pueblo, Sa Pobla, se hayan erguido abandonando la actitud perruna ante un amo que te roba la comida y encima te muele a palos.

El silogismo del separatismo catalán (vasco y gallego), generado por los separadores españoles, es muy sencillo: O nos dejan ser españoles en catalán (vasco, gallego) con todas las consecuencias o no queremos ser españoles.

Quiénes, por ignorancia culpable o por mala fe, predicán el bilingüismo y se mantienen monolingües o pregonan el derecho a elegir para que la inmigración forastera extinga el uso de la lengua local contribuyen a nuestro exterminio como pueblo.

Como constató Joan Solà: "Los españoles jamás aceptarán que los vascos, los gallegos y nosotros hablemos otra lengua".

Y si hay que suicidarse para complacerlos sería muy de idlotas.

EDITORIAL

¡Vaya cagada!

La de ayer sí que lo fue, señor Berlanga. Las otras, aquellas que se atribuía cada vez que finalizaba el rodaje de una película, no. Y es que su desaparición cierra un capítulo esencial del cine español. La de su modernización, aquella que protagonizó con Buñuel y Bardem. Si en Italia, tras la gran contienda bélica, tenían el neorealismo; en Francia, aparecía la *nouvelle vague*, y en Gran Bretaña se hacía hueco el *free cinema*, en la España de la postguerra surgieron 'las tres B'. Berlanga era el último de ellos, pero tal vez el más popular. Con la llegada de la democracia, esas comedias tan pegadas a la realidad española suavizaron la acidez y tristeza de sus obras con finales agrícolides que tenían en la época franquista. Una etapa en la que tuvo que lidiar con la censura, hasta el punto que una de sus últimas obras -La Vaquilla-, permaneció 25 años en un cajón hasta que este país no volvió a vivir en libertad.

Acrata, anarquista burgués independiente, como le gustaba autodenominarse, mereció el calificativo de Franco de ser "un mal español", y todo por haber sabido retratar a la perfección la sociedad española del siglo XX y mostrar el origen de los lodos de la que nos toca vivir.

Gracias por todo, Sr. Berlanga, aunque la de ayer sí que fue una gran cagada.

Pisos 'low cost'

La iniciativa de los promotores, los APIs y la Fira de organizar un certamen, en el que se ponían a la venta unos 600 pisos a precios ventajosos, ha sido un éxito. Esta experiencia ha puesto en evidencia que el mercado no ha caído por falta de compradores, sino por la dificultad de éstos a acceder a la financiación necesaria. Algo de lo que se debería tomar nota a la hora de aplicar medidas anticrisis, sobre todo en un pilar de la economía como es el sector de la construcción.

la Mañana

Fundada en 1938

Editor-Presidente:
Emili Dalmau Torres
Vicepresidente y Director
General de Información:
Ramon Pedrós Martí
Director: Jordi Pérez Ansótegui

Áreas:
Política y Economía,
Petro Calvo Galarza,
Local, Josep Jover Peig,
Diseño, Baldo Corderroure Rosell
Redactores Jefes:
Revista, Xavier Manau Encontre
Espectáculos, Andrés Rodríguez García
Sociedad, Felicidad Pérez Martínez
Comarcas, Montserrat Torres i Sarri
Cultura, Francesc Guillaumet i Pijuan
Secciones:
Deportes, Carles Tahull
Fotografía, Tony Alcántara

ADMINISTRACIÓN
Administración y Rec. Humanos:
Agustí Jiménez Marín

PUBLICIDAD
Director Comercial: Francisco Rodríguez López-Cepero
Jefe de Publicidad
Ramon Serrat Baiget

TALLERES
Preimpresión: Xavier Ortiz
Rotativas: Salvador Parramona
Cierre: Conchita Romeu

DIARI DE PONENT, SA.
Lleida, Polígon Industrial El Segre,
118. Código Postal 25191.
Apartado de Correos 11/25080.
Tel. 973-20 46 00
Fax (Administración y Publicidad)
973-20 16 46
Fax (Redacción) 973-20 58 10
Internet: www.lamanyana.cat
E-mail: lamanyana@lamanyana.cat